

Nieuwsbrief Open Deur

Haachtsesteenweg 403 1030 Schaarbeek

“Een plaats waar je welkom bent!”

December 2018

Herfst in Brussel

Dit najaar hebben de activiteiten van ‘Open Deur’ een intensieve voortgang gekend:

- elke vrijdag bezochten we de mensen op het Noordstation met koffie en thee en een wafel, en deelden we uitnodigingen uit voor de gratis maaltijd op vrijdag. Veel daklozen en vluchtelingen zijn hiervan namelijk nog niet op de hoogte.
- Aansluitend kregen de bezoekers een maaltijd en verdeelden we kleding.
- Ook op de woensdagmiddagen stonden de kerkdeuren open en dit najaar konden we ook dan voor de gasten koken.
- De wekelijkse bijbelstudie kende een trouw aantal bezoekers.

We zijn heel dankbaar voor alle medewerkers die trouw aanwezig zijn en die deze bediening mogelijk maken.

Het verloop van de vluchtelingen in Brussel is erg groot: de avonden worden goed bezocht, maar vaak zijn bezoekers na verschillende weken of maanden plotseling verdwenen. Het omgekeerde gebeurt ook: soms duiken mensen na maanden afwezigheid ineens weer op.

De situatie van de daklozen en vluchtelingen is heel complex en het is niet eenvoudig daar goed op in te spelen. Veel daklozen mijden het station wanneer de vluchtelingen in een te groot aantal aanwezig zijn. De vluchtelingen lijken zich toenemend in een eigen netwerk terug te trekken: voor de meesten blijft Engeland het beloofde land en hun aandacht richt zich dan ook voornamelijk op smokkelaars die kunnen helpen met de oversteek.

Anderzijds merken we ook hoe moeilijk het is mensen een perspectief te bieden. De Dublinverordening die asielaanvragen alleen toelaat in het land van aankomst in de EU (voor de meesten Italië) vormt een grote hindernis om in België asiel aan te vragen. Veel Noord-Afrikanen (Lybiërs, Tunesiërs, Algerijnen en Marokkanen) die het toch zouden willen proberen maken geen tot weinig

kans. Zo blijven velen met wisselend succes proberen over te steken naar Groot-Brittannië of zij beproeven hun geluk in een ander Europees land.

Het evangelie is in deze context een boodschap die vooral troost biedt en ook hoop geeft. Op vrijdagavond vertellen we meestal een verhaal uit de evangeliën, waarbij de nadruk ligt op de liefde van Jezus voor de verloren mens. Op woensdag vertellen we verhalen uit het Oude Testament, vooral van personen die velen ook kennen uit de Koran. Dit najaar zijn we enkele weken bezig geweest met het verhaal van Abraham: leven als vreemdeling, maar met het geloof dat God zijn beloften waarmaakt.

Gespreksavond

Op zaterdag 6 oktober hielden we vanuit Open Deur een gespreksavond over een evangelische visie op het vluchtelingenvraagstuk. De reden hiervoor was de aandacht die in de gemeenteraadsverkiezingen van 14 oktober uitging naar deze problematiek: de vele discussies hierover kunnen gelovigen de Bijbelse maatstaven doen vergeten.

Dankzij de medewerking van vertegenwoordigers van het Bijbelhuis Antwerpen, Gave Veste (Mechelen), Gebedsinitiatief Mahabba (Kortrijk) en het geplande opvanginitiatief Shean (Laken) werden heel waardevolle inzichten gedeeld. Belangrijk vooral was te horen hoeveel hoop en verwachting jonge Afrikanen hebben ten aanzien van Europa en hoe het illegaal binnengaan van een land voor velen onvermijdelijk is: niet alleen hebben zij vaak niet de gelegenheid identiteitspapieren te verwerven of mee te nemen, maar zeker is een visumaanvraag voor de meesten onmogelijk.

Voor ons als christenen geldt dat niet de angst voor de islam of de zorg over de talrijke aanwezigheid van Afrikanen onze houding moet bepalen. Jezus heeft ons een opdracht gegeven die Hij als volgt omschreef: "Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven, Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik heb een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest." (Matth. 25:35) Vooral barmhartigheid en gastvrijheid moeten christenen kenmerken. Dat blijft uiteraard ook de visie van Open Deur!

Huisvesting

Onderdak vinden voor één van onze medewerkers was dit najaar een andere, grote uitdaging. Onze vertaler, een Marokkaanse jongeman die tot bekering gekomen is en ook asiel in België heeft gekregen, moest voor het einde van het jaar een nieuw onderkomen vinden. Het voormalig gastenhuis van de Belg. Evang. Zending, waar hij een kamer huurde, is verkocht. Een woning vinden voor iemand die nog van het OCMW afhangt, is bijna onbegonnen werk.

We zijn heel dankbaar dat we uiteindelijk toch een woning voor hem konden vinden, waarbij de vzw voor één jaar huurder zal zijn. Ook voor een andere Marokkaanse jongen, die eveneens tot geloof gekomen is, biedt dit de komende maanden een oplossing. Voor Open Deur betekent dit financieel en organisatorisch een stap vooruit: in veel gevallen zouden we graag in staat zijn mensen tenminste enige tijd opvang te bieden en deze tijdelijke oplossing vormt een eerste stap.

Kerstfeest, een oproep

Op 21 december draaien we een film voor onze bezoekers. We willen hen aan het einde van de avond niet met lege handen de straat weer op sturen, maar hen een rugzakje meegeven met nuttige spulletjes, zoals een muts, handschoenen en sokken. We hopen dat deze mensen zo ook op tastbare wijze ervaren dat God werkelijk om hen geeft. Helpt u ons mee dit mogelijk te maken? Uw (financiële) steun kan een hard leven-op-straat verzachten! Wanneer u financieel ondersteunt, graag bij de mededeling 'rugzak' vermelden. Alvast bedankt.

Voor giften:

IBAN BE87 7360 2543 6494 BIC: KREDBEBB

Open Deur vzw,
Haachtsesteenweg 403, 1030 Schaarbeek

Open Deur vzw, Haachtsesteenweg 403, 1030 Schaarbeek

Contact: G.Blokland, 02-2452170, 0472-523064, gblokland@skynet.be

Een kerstverhaal (vrij naar Leo Tolstoi)

Er was een man, en het ging hem wel. Hij was dankbaar voor zijn welvaart en hij nodigde God uit voor een diner bij hem thuis. De man spaarde kosten noch moeite om een verrukkelijke maaltijd op tafel te zetten. Extra bedienden huurde hij in om alles op rolletjes te laten verlopen. Terwijl de voorbereidingen nog in volle gang waren werd er aangebeld. Een zwerver. Die had ongetwijfeld ergens vernomen dat in dit huis veel eten was. De man had met al zijn drukte hier natuurlijk geen tijd voor en verzocht de zwerver te vertrekken. Eindelijk waren de voorbereidingen afgerond. God kon komen. De man wachtte. Het bleef stil. De voordeurbel ging opnieuw. Daar zou je Hem hebben. Het bleek opnieuw de zwerver te zijn die blijkbaar had besloten het niet zomaar op te geven. Maar nu God zou komen, zou deze stinkende man toch echt een andere keer moeten uitzoeken. Morgen kon hij terugkomen, voor de restanten. De uren kropen voort, en God kwam niet opdagen. De avond was al bijna om toen eindelijk de voordeurbel weer ging. Nee, niet weer die zwerver. De man was inmiddels zwaar geïrriteerd geraakt en dit keer deed hij niet eens moeite om nog een beetje vriendelijk te zijn. Wegwezen. Het was nacht en de kans dat God nog zou komen kon tot nul gereduceerd worden. De man stapte diep teleurgesteld zijn bed in. De volgende dag vroeg hij God: waarom bent U niet op komen dagen? God antwoordde: drie keer heb Ik aan je deur gestaan, maar je wilde Mij niet binnen laten!

